

[Statsministeren.]

et vedrørende afsætning af danske landbrugsvarer m. m., hvorved den nugældende hjemmemarkedsordning for flæsk, oksekød, kalvekød, fjerkrækød og æg foreslås forlænget for 2 år. Der foreslås heri tillige oprettet en dispositionsfond, hvorigennem midler stilles til rådighed for afsætningsfremmende foranstaltninger m. v. Endelig fremsættes for det tredje forslag til lov om en rapsordning. Om det nærmere indhold i disse lovforslag skal jeg henvise til landbrugsministerens skriftlige fremsættelse.

Jeg skal derefter vende mig til statsfinanserne.

Den række af lovforslag, jeg hidtil har omtalt, stiller i 3 henseender krav til statskassen: det gælder støtteydelse til landbruget, det gælder de særlige tillæg til folke- og invalidepensionisterne samt enkerne, og det gælder tillæggene til de lavtlønnede tjenestemænd og statspensionisterne samt andre grupper af statslønnede, som er beskæftiget direkte hos staten eller ved institutioner, staten betaler tilskud til, og som er lavtlønnede.

De samlede merudgifter for staten herved kan i alt anslås til knap 400 mill. kr. for finansåret 1963-64.

Der er allerede for finansudvalget fremsat ændringsforslag til finanslovsforslaget, som indebærer en nettoforøgelse af statens samlede udgifter til drift og anlæg samt udlån på i alt 200 mill. kr., medens der for indtægternes vedkommende må påregnes merindtægter på i alt 85 mill. kr., som hovedsagelig hidrører fra, at selskabsskatterne indbringer et større provenu end oprindeligt budgetteret.

Skal overskuddet på det samlede statsbudget fastholdes, må der således skaffes dækning i form af øgede indtægter eller besparelser for et beløb på rundt regnet 500 mill. kr.

Regeringen er opmærksom på, at det vil være ønskeligt at opnå yderligere besparelser. Af de samlede udgifter på statsbudgettet vedrører over to tredjedele lovbundne til-

skud og lignende samt udgifterne til forsvaret, civilforsvaret, deltagelse i det internationale hjælpearbejde — herunder De Forenede Nationer og u-landshjælpen — samt udgifterne til Grønland, til Færøerne og til det kulturelle arbejde i grænseområdet. Væsentlige ændringer i denne del af udgifterne vil kræve lovændringer eller andre aftaler. Regeringen er, som det allerede tidligere er tilkendegivet, villig til at forhandle om sådanne ændringer.

Inden for den resterende tredjedel af udgifterne, hvor der allerede ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget og nu igen ved gennemgangen af ændringsforslagene er udvist stor tilbageholdenhed med hensyn til udgifterne, er det regeringens nonsigt, at der skal opnås yderligere reduktioner, hvor en fornyet gennemgang af budgettet med besparelser for øje viser, at dette er praktisk muligt. Også en begrænsning, et mådehold i statens udgiftspolitik skal yde bidrag til helhedsløsningen. Men det vil ikke være realistisk at tro, at der for finansåret 1963-64 kan tilvejebringes den fornødne dækning for de udgiftsstigninger, jeg har nævnt, alene gennem besparelser. Regeringen anser det derfor for påkrævet, at der åbnes muligheder for en forøgelse af indtægterne; især hensynet til den økonomiske stabilisering nødvendiggør, at overskuddet fastholdes og efter regeringens opfattelse helst forøges.

I henhold til den aftale, de fire forligspartier traf i juni måned i fjor, skulle der mellem de fire partier finde en forhandling sted vedrørende den økonomiske situation, og ved denne forhandling skulle der tages endelig stilling til, om det var forsvarligt at gennemføre de foreslåede skattelettelser. Det er regeringens opfattelse, at det på baggrund af den alvorlige økonomiske situation ville være rigtigst at udsætte skattelettelserne et år, og at det ville være ønskeligt, om der havde kunnet tilvejebringes enighed mellem de fire partier herom. Den forhandling herom, som forligsbetænkningen af 3. juni 1962 forudsætter, fandt